

שלוש גופות החגלו השבוע ברחבי הארץ. שלושת הקורבנות נרצחו באכזריות. המניעים לדציחות אלה אכופים בערפל

רצח, פיגוע,

חיסול השבונות

אופה שרופה בשדה ליד פתח-תיקווה זוהתה כגופת החייל משה לוי. כל כלי-התיקשורת דיברו על כך שלוי נרצח במעולת-פיגוע, אך הדבר אינו מובן מאליו כלל ועיקר.

היות ובחנותו אין קורטלפון, הוא קיבל את השיחה אצל שכנו, ששמע כי אבר רמילה מרבר בערבית עם המטלפן האלמוני.

בתום השיחה מסר חביב את מפתחות-החנות לשכנו, שהוא גם בן דורו, וביקש ממנו לנעול את החנות. בכיסו של חביב היו, לדיברי אחיו, 5000 דינארים ירדניים, שאותם החזיק בדרך-כלל אצל אשתו. באותו בוקר ביקש מאשתו את הכסף, וסיפר לה

בדרך בשעה 12 בערך, כשהיה בן 19, וזכה בחיב אבר-רמילה, סוחר זהב מרמאללה, שיחת-טלפון.

באותה שעה בערך נסע טארק קאנריל, תושב הכפר בית-סוריק, ירדו של חביב, במכוניתו לאותו בית-הקפה. קנריל היה קבלן-בניין מצליח, שפירנס ברוחה את מישפחתו, אחיו וילדיהם. בעבר היה קבלן להקמת התנחלות, לא הרחק מכפרו. באותו יום סיפר לאחיו כי הוא הולך לשלם לבעל טרקטור, שיעשה עבורו עבודת-הפירה. לקנריל, כך מעידים בני-משפחתו, היו חברים יהודיים וערביים.

בערך בשעה 1 ורבע הגיע קנריל לאותו בית-הקפה. הוא נכנס והזמין גם הוא קפה. אחרי-כך הוציא מכיסו חבילת-שטרות גדולה, ושילם בעד הקפה שלו ושל חביב.

בעל הטרקטור, שאליו הלך קנריל, סיפר אחרי-כך כי קנריל אכן היה אצלו. אולם בעל הטרקטור לא יכול היה לעשות כאותו יום את העבודה שהזמין קנריל, כי זה היה יום-השנה למות אביו. הם קבעו פגישה ליום אחר. בעל הטרקטור לא זכר אם פגש את קנריל ליד בית-הקפה לפני או אחרי שקנריל שתה קפה.

בכל מיקרה, סמוך לשעה 2 בערך ריים, יצאו חביב וקנריל מבית-הקפה. הם השאירו את מכוניתו של קנריל ליד בית-הקפה, ונסעו במכוניתו של חביב לכיוון תל-אביב. עובדה זו קלה להסבר. מכוניתו של קנריל היתה בעלת מיספר "כחול", של השטחים הכבושים. מכוניתו של חביב היתה בעלת מיספר ישראלי, "צהוב". לנוסעי מכונית בעלת מיספר "כחול", הנעה בישראל, יש סיכויים רבים להיות מוטרדים בכל צומת על-ידי מחסומי המיטרה.

על-ידי ערבים. למונח זה אפשר להוסיף את המטבע הלשוני "על רקע לאומי". שממנו מובן כי ההורגים הם ערבים קנאים. כמוהו "פיגוע חבלני", ויש רצח "על רקע לאומי", שמתוכו אפשר להבין כי המבצעים הם כנראה יהודים קנאים, שפגעו בערבי. במיקרה הרצח של החייל מדברים כל כלי התיקשורת על "פיגוע חבלני".

המיטרה אינה נוהגת לשתף את העיתונות בסודות-החקירה, אולם מדיקה מקרוב של שתי פרשיות-הרצח עולה כי הודעות המיטרה, לפחות בשלבי-החקירה הראשונים, הן שיטיות במיקרה הטוב, ומתעלמות מ"כיווני-חקירה אחרים, אולי במתכוון, כשמייחסים רקע לאומי לפרשת-הרצח, העשויה להיות על רקע פלילי, עלול הדבר לגרום להתססת היצרים כי מירקס-היחסים העדין בין יהודים ו

ערבים בארץ.

מיספר "כחול"

ביום הרביעי, בערך בשעה 12 בערך, כשהיה בן 19, וזכה בחיב אבר-רמילה, סוחר זהב מרמאללה, שיחת-טלפון.

לאקוניות, אך מעיון בין השורות אפשר ללמוד מהן הרכה. גם במיטרה, כמו בצה"ל, התפתח לקסיקון של הגדרות, אשר קוראים חרייען מבי חזנים בנייהן.

באחד הצהרונים, למשל, יום לאחר מציאת גופות שני הערבים, נכתב בידיעה קטנה למדי, בעמוד הראשון: "במיטרה סבורים... שמדובר בפרשה פלילית, ולא ברצח או בפיגוע בידי מיקצועיים".

באחד ההודעות המוקדמות יותר של המיטרה נאמר כי נברקת האפשרות של רצח "על רקע לאומי". ואכן, אורחים רבים היו משוכנעים, עם הישמע הידיעה, כי מקום הרצח — ליד בית-שמש — מעיר על נקמת-דם, כי בסביבה זו נרצחו שני זוגות של יהודים בשנה האחרונה.

מהמונח "פרשה פלילית" בלשון המיטרה נודף ריח של קרב פנימי בין כנופיות, מריבה של פושעים או חיי סולח-שבונות כעולם התחתון. "רצח" הוא מונח שבו משתמשים במיקרה שבו עבריינים הורגים אדם מן היישוב, או שאדם רוצח את חברו בגלל אחר המניעים הקלאסיים. "פיגוע" הוא הריגתו של מישהו, בררר כלל יהודי,

שתי הגופות היו מוטלות כי מרחק של 20 מטר זו מזו. עובר מטעיה-אבוקרוו שליד מושב שדות-מי-כה, הסמוך לבית-שמש, רץ להועיק את המיטרה.

יום לאחר מכן הבחין נהג שנסע ליד מושב מזור, בררר פתח-תיקווה-לוד, בלהבות העולות מאחורי מיכנה של משאבת-מים. הוא ניגש לכרוק, ול"תדהמתו הבחין בגופה העולה כאש. הנהג ניסה לכבות את הלהבות במטףר הכיבוי הזעיר שבמכוניתו, ללא הצלחה.

שתי הגופות כמטעיה-אבוקרוו וזהו כגופותיהם של חביב אבר-רמילה, סוחר-זהב בן 29, תושב רמאללה, ושל טארק קאנריל, בן 31, מהכפר בית-סוריק שבנפת רמאללה. השניים נורו בראשיהם מטוח קצר מאוד, כל אחד בכדור אחד של אקדח בקוטר 9 מ"מ. הגופה השרופה ליד מושב מזור זוהתה כגופתו של משה לוי, חייל בן 19 משכונת-סירקין בפתח-תיקווה. הי חייל נרקר פעמים אחדות כסכין, ראשו נופץ אל עמודי-חשמל וגופתו הוצתה בעזרת נוזל דליק.

הודעות המיטרה לכתבי הפלילים בעיתונים היומיים הן בררר כלל

חוולה ישרה בתוך הבית והתאבלה עם הנשים. הגברים שבמישפחה ישבו בחוץ, שתו קפה מר לאות אבל וסיפרו בשיבו של המנוח. לחביב שלושה ילדים קטנים: ראמי, רגאי, וטארק, שנשארו עכשיו יתומים.

חביב וחווה קוואסמי, הנרצח ואלמנתו. חביב צולם לפני שנים אחדות. האלמנה צולמה על-ידי העולם הזה יום לאחר שנודע לה על רצח בעלה. היא עדיין המומה מן האסון.